

POP Teofil Faust Dumitru (n. 27 oct. 1930, com. Peceiu, jud. Sălaj – d. 2 dec. 1998)

A absolvit Liceul teoretic mixt nr. 1 din Zalău fiind șef de promoție (1949), Facultatea de planificare din Institutul de Științe Economice și Planificare – Iași (1949 – 1952) și Facultatea de Drept din Universitatea „C. I. Parhon” din București, secția științe juridice, cursuri fără frecvență (1957). A obținut titlul de doctor în drept al Universității din București, în anul 1968.

După absolvirea facultății de Drept a profesat avocatura fiind admis ca avocat în Biroul colectiv de asistență juridică, nr. 6 din București din Colegiul de Avocați al regiunii și Capitalei RPR (1958 – 1962); judecător la Tribunalul popular al raionului Urziceni (1962 – 1 aug. 1963) și la Tribunalul popular al raionului „1 Mai” din București (1 aug. – sept. 1963).

În anul 1964 a fost promovat în Ministerul Justiției unde a deținut următoarele funcții¹:

- consilier juridic principal la Direcția tribunalelor civile și director în MJ (1 oct. 1963 – 1968). În această perioadă a îndeplinit cu succes sarcina de secretar al Comisiei de pentru elaborarea codurilor civil și de procedură civilă din Ministerul Justiției iar în decembrie 1968 a fost primit în rândul membrilor de partid.
- șef al Serviciului judiciar din Direcția tribunalelor civile (1 aug. 1969 – apr. 1971)
- director adjunct al Direcției de organizare și control din MJ și șef al Corpului de control al ministrului justiție (apr. 1971 – 1979)
- director al Direcției de studii, legislație și documentare din MJ (1979 – dec. 1989).

Din anul 1972 a fost lector la Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat de la Academia „Ștefan Gheorghiu”, unde a ținut lecții cursanților. De asemenea, în perioada 27 ianuarie – 27 noiembrie 1975 a absolvit cursul pentru perfecționarea pregătirii cadrelor din economie și administrația de stat, secția administrația de stat din cadrul Centrului de perfecționare a pregătirii

¹ „Personalități publice-politice 1995-1996. Ediția a III-a”, București, Ed. Holding Reporter, 1996, p. 211.

cadrelor de conducere din economie și administrația de stat al Academiei „Ștefan Gheorghiu”².

Datorită experienței îndelungate în cadrul Ministerului Justiției a fost promovat în funcția de ministru al justiției la începutul anului 1990 (3 ian. – 28 iun. 1990).

În data de 23 mai 1990, Teofil Pop a fost „agresat cu lovituri de pumn și obiecte contondente în timp ce încerca, însoțit de Sever Georgescu, secretarul general al Guvernului, să intre în dialog cu greviștii foamei în Piața Universității”³.

Președinte al Curții Supreme de Justiție⁴ (19 iul. 1990 – 16 iun. 1992)

De la data de 24 iunie 1992, a fost avocat în Baroul din București și profesor universitar la Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu.

De-a lungul timpului a publicat un număr de 100 de studii, articole și note în reviste de specialitate.

Mihai Burcea

² ANIC, Fond CC al PCR – Secția cadre, Dosar P – 1454.

³ Domnița Ștefănescu – „Cinci ani din istoria României. O cronologie a evenimentelor Decembrie 1989 – Decembrie 1994”, București, Ed. Mașina de scris, 1995, p. 76.

⁴ Gheorghe Crișan – „Piramida puterii. Oameni politici și de stat, generali și ierarhi din România (22 decembrie 1989 – 10 martie 2004)”, vol. II, București, Ed. PRO HISTORIA, 2004, pp. 313-314.